

Fonden, saa er det jo ikke en Sag, der kræver meget stor Overvejelse.

Hvad de Bemærkninger, der ere gjorte, angaar, skal jeg først med Hensyn til § 2 sige det, at jeg for mit Vedkommende slet ikke vilde have det mindste imod, om det var muligt, at opstille faste Regler for, hvorledes denne Afgift skulde beregnes. Jeg har heller ikke det mindste imod, at et eventuelt Udvalg overvejer det, naar blot det Udvalg vil skynde sig lidt med sine Overvejelser, men jeg tror ikke, det bliver saa let, thi saa vidt mig bekendt — jeg maa for Resten tilstaa, at jeg ikke er saa sagkyndig paa dette Omraade — vil det ikke kunne gaa an at beregne Afgiften alene efter Bruttoindtægten af et Apotek, thi naar man vil bedømme et Apoteks Evne til at udrede en saadan Afgift, er det, har man sagt mig, nødvendigt, at man ikke alene maa vide, hvad Bruttoindtægten er, men man maa ogsaa vide, hvilke Rilder denne Bruttoindtægt hidrører fra, idet Fortjenesten er meget ulige for de forskellige Rilders Vedkommende. Naar man altsaa nu, f. Eks., for at nævne den store Hovedadskillelse, vil skelne imellem, hvad der hidrører fra Haandkøbsalg, og hvad der hidrører fra Receptekspedition, er Indtægten paa det, der kan indvindes ved Haandkøbsalg, saa vidt jeg ved, noget mindre end den, der kan indvindes ved, hvad der tjenes ved Receptsalg, saaledes altsaa at Bruttoindtægten i og for sig ikke er nogen paalidelig Maalestof for, om jeg maa udtrykke mig saa, Apotekets Betaleevne. Men skulde det være muligt at stille bestemte Regler op om det Forhold, er det saa langt fra, at jeg skulde have noget imod, at det tværtimod vilde være mig meget behageligt. Thi det har den ærede første Taler (Berntsen) Ret i, og det skal jeg til enhver Tid bekræfte, at det naturligtvis slet ikke er noget behageligt Hverv for Justitsministeriet at fastsætte disse Bølg. Man kan være temmelig sikker paa der som i alle lignende Tilfælde, at hvad man saa end gør, vil enten den ene eller den anden af Parterne ikke synes om det, det kan ikke godt være anderledes. Det er derfor noget, jeg ikke har det mindste imod, at et Udvalg tager under Overvejelse, og jeg skal være meget villig til at deltage i en saadan Overvejelse, saa vidt mig angaar, og ogsaa stasse de Oplysninger, jeg er i Stand til i den Retning. Hvad angaar Bogføringen, skal jeg sige, at dersom man vil finde det rigtigt, har jeg egentlig ikke noget mod at paalægge ogsaa de salgbare Apoteker Forpligtelse til at holde saadanne Bøger og aarlig indsende den Opgørelse af Apotekets Bruttoindtægt, som omtales i § 3. Thi ganske vist, som en af de ærede Talere har

bemærket, kan man ikke ganske sammenligne disse Forhold med Købmandsbøger, idet Købmandsbøger jo ikke eftersees af Autoriteterne, og der egentlig kun er Tale om Straf for ikke at føre Købmandsbøger, naar Købmanden gaar fallit. Saa længe han kan indrette sig saaledes, at han ikke gaar fallit, bliver det egentlig hans egen private Sag, i alt Fald i det væsentlige, om han vil føre Bøger. Naturligtvis har han visse Fordele med Hensyn til Bevismagt o. s. v. ved at føre autoriserede Handelsbøger, men de egentlige Straffebestemmelser ramme ham jo kun, naar han gaar fallit. Men naaget disse Apotekerprivilegier jo maa betragtes som en Slags Ejendomsrettigheder eller i alt Fald Formuerettigheder, der som Følge heraf have samme Krav paa Retsbeskyttelse som andre Formuerettigheder, kan jeg dog ikke se rettere, end at den Kontrol, som det offentlige overhovedet er berettiget til at føre med Apotekervæsenet, maa berettigt til at paalægge det en saadan Forpligtelse som den, der er paalagt i § 3, hvis man skulde finde det rigtigt. Jeg kan derfor altsaa kun udtale det, at, efter hvad der er fremkommet her, synes det mig, at vi maatte kunne naa frem til at saa dette Lovforslag gennemført i denne Samling.

Bajer: Naaget en Reform af Apotekervæsenet i mange Aar har interesseret mig i høj Grad, har jeg dog ved de senere Forhandlinger holdt mig noget tilbage, idet jeg forudsætter, at mit Standpunkt er i alt Fald de ældre Medlemmer bekendt, idet jeg i sin Tid har indbragt et Lovforslag, der gik ud paa, at Staten skulde overtage Apotekerne efterhaanden. Det er fremdeles mit Standpunkt, og naar jeg ikke desto mindre mener at kunne anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme, er det, fordi jeg efter den Forhandling, der nu har fundet Sted, ikke kan se, at der er foregrebet det mindste i den Henseende, thi at der i Lovforslagets Motiver nævnes kun andre Formaal, det udelukker jo ikke, at Lovgivningsmagten staar fuldkommen frit med Hensyn til Anvendelsen af den Fond, som opspares ved den Lejlighed. Jeg anser det for ønskeligt, at den Opsparing begynder saa snart som muligt, og af den Grund haaber jeg ogsaa, at dette Lovforslag, hvis det bliver henbist til et Udvalg, hurtigst muligt fremmes videre af dette Udvalg. Jeg vil kun henstille, om det ikke er for stærkt et Udtryk, naar der i § 4 staar, at Afgiften udelukkende skal komme Apotekervæsenet til gode. Det forekommer mig at være aldeles ligegyldigt, om dette staar der. Det bliver dog